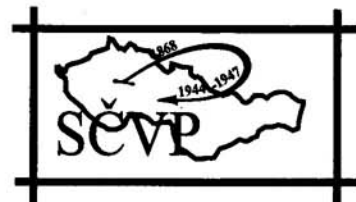


# ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel



4/2009

## Historické 70. výročí okupace naší vlasti

Naše sdělovací prostředky ve zprávách vzpomněly na 15. březen 1939, od něhož uplynulo 70 let. V tom okamžiku to vzbudilo moje vzpomínky a zážitky, které jsou hluboce zakódovány v mé paměti a budou až do konce mého života.

Tento osudný rok a měsíc se odehrál mimo můj rodný domov obec Martinovku, bez mých rodičů a sourozenců, 50 km od domova směrem na východ, v nástupním podzimu roku 1938, a byly to Sudety.

Druhého dne lednového měsíce nastoupil jsem na Polskou státní zemědělskou školu v Srubkově na Wolyniu jako 17letý synek zemědělských rodičů. To se stalo mou první životní zkouškou - nástup mladého života. Zahajovací vyučovací den absolventů probíhal dle školních osnov, den po dni ubíhal v pohodě, poznávací mezi žáky a školním personálem. Po dvou a půl měsících se netušeně blížil onen osudný den 15. březen... V době vyučovací hodiny vstoupil do třídy pan profesor, vychovatel, Mianowski a v tu chvíli nám sděluje smutnou zprávu, že naši ČSR okupovala německá hitlerovská armáda. V tento osudný okamžik dolehl na všechny české studenty zármutek, neobyčejně velký a ještě tím větší, že nás zastihl v tom nezkušeném životě našeho mládí. V tu chvíli se v naší hlavě vybavila otázka, což nikdy nebudeme moci navštívit tu starou vlast našich předků? Zavládlo hluboké ticho a bylo vidět velkou solidaritu projevu polského personálu k oné smutné události. Svět se nezastavil, vyučovací proces pokračoval dál... Po uplynutí pěti a půl měsíce, tj. 1. září tohoto roku nás zasáhla další osudová rána, vyhlášení války hitlerovským Německem Polsku. Opět se setkáváme s válečnou událostí. Německé letectvo bombarduje polská města, pozemní vojska postupují od západu na východ. Nečekaná a nepředvídaná politická dohoda mezi Hitlerem a Stalinem změnila opět směr události. Asi po desátém dni této události vstupuje opět sám profesor Mianowski do třídy a sděluje, že dnešním dnem propouští celou třídu do našich domovů, běžné potřeby si máme vzít s sebou, ostatní běžné prádlo zamknout od svých skříní. Jak pobijeme Němce, vrátíte se zpět do svých školních lavic. To byla velice skromná iluze nadějí, ale stejně se neuskutečnila.

Byla to vlastně přehra druhé světové války, podvodná taktika Hitlera na Stalina. Naše volyňská Zana nepřipadla pod zábor Hitlera, ale pod Stalina. Jen oboustranná politická dohoda rozdělila Polsku mezi Hitlera a Stalina, hranici se stala řeka Bug. Toto falešné přátelství netrvalo dlouho, což potvrzuje skutečnost, že v červnu 1941 nastává přepadení Sovětského svazu hitlerovským Německem a tím dnem zahájena druhá světová válka a my se dostáváme pod německou okupaci. Válečné události zanechaly na naši volyňskou veřejnost i trochu rozličné zážitky s tím rozdílem, ve kterém

se nacházel náš domov, tj. rovenský, dubenský, lucký a ty ostatní menšího zastoupení. Ale přesto jsme měli stejného jmenovatele - Volyň.

Datum historického 70. výročí uběhlo jako voda plovoucí říčkou, ale naše vzpomínky zůstano i nadále v naší paměti živé.

A. Vendolský

## Osudy českých učitelů z Volyně

V roce 1947 se do staré vlasti vrátila hlavní skupina českých reemigrantů z Volyně. Přicházeli do prostředí jazykově blízkého, ovšem kulturně a ekonomicky odlišného. České země byly od konce 19. století počítány mezi ekonomicky a kulturně vyspělé země. Analphabetismus obyvatelstva byl likvidován v průběhu 19. století.

Naproti tomu Volyň měla převážně agrární charakter, obyvatelstvo tvořilo několik národnostně odlišných etnik s výraznými vzdělanostními rozdíly, přičemž Češi tvořili asi setinu obyvatel. Po prvé světové válce připadla západní Volyň k Polsku, východní Volyň k sovětskému Rusku. Počátkem dvacátých let 20. století přiznávalo obnovené Polsko mezi obyvatelstvem 38 % analfabetů. V případě tamních volyňských Čechů byla situace poněkud příznivější. Z 20 811 Čechů starších deseti let umělo číst, 16 711 (80,3 %), analfabetů bylo 4 100 (19,7 %). Na východní, (sovětské) Volyni podle sčítání lidu v roce 1926 žilo 6896 Čechů a Slováků, gramotných bylo kolem 73 procent.

Spolu s volyňskými reemigranty v roce 1947 přišli i učitelé. Českému školství na Volyni a životním osudům učitelů - navrátilců se budeme věnovat nadále podrobněji.

Vzhledem k malému počtu usazených Čechů mělo české školství na Volyni menšinový charakter.

V polské části Volyně se výlučně česky vyučovalo jen na některých školách v obcích s českým obyvatelstvem. Převažovaly školy čtyřleté, organizované obvykle jako jednotřídky. Víceleté české školy existovaly v Lucku, Rovnu a Zdolbunovu. Vesměs se jednalo o školy soukromé. Školské aktivity volyňských Čechů podněcovala především Česká matice školská, založená v roce 1921 v Lucku. Pomáhala i Československá republika, která na polskou Volyň posílala české učitele, učebnice a jiné školní pomůcky, organizovala a přispívala na studijní pobyty dětí volyňských Čechů, pořádala v ČSR studijní kurzy pro české učitele z Volyně. Kvalitnější vzdělání mohly dětem volyňských Čechů poskytnout polské státní školy. Pouze na několika z nich se však vyučovalo česky, ovšem maximálně v polovině vyučovacích hodin. Podle místní národnostní situace převládala výuka v polštině či ukrajinštině.

Na východní (sovětské) Volyni bylo školství zestátněno. Materiální podmínky pro provoz škol byly ve dvacátých letech obecně všude na sovětské Ukrajině bídné. Nedostávalo se finančních prostředků na vybavení škol i na platy pro učitele.

Školní docházka žactva byla špatná kvůli častým epidemiím a v zimě pro nedostatek teplého oděvu. V polovině dvacátých let existovalo na sovětské Volyni 7 výlučně českých škol, krom toho 3 školy ukrajinsko-české a 1 škola ukrajinsko-německo-česká. Učitelé pracovali pod dohledem politických a represivních orgánů, byli zneužíváni pro agitační práci mezi rolnictvem. S odvoláním na závažnost obsahu zakázaly sovětské úřady vyučovat podle učebnic tištěných v Československu. Po zatčení všech účastníků českého učitelského sjezdu v Žitomíru v létě 1930 byly dočasně likvidovány české školy, přerušeny kontakty s vlastní a paralyzován kulturní život v českých osadách. V roce 1938 bylo vyučování v menšinových školách definitivně zastaveno. Všechny děti nadále musely navštěvovat školy s ukrajinským nebo ruským vyučovacím jazykem.

Následující období, léta 1939 - 1947 patřilo z hlediska života české menšiny na Volyni k nejtragičtějším. Dne 1. září 1939 přepadlo nacistické Německo Polsko, začala druhá světová válka. Na základě předchozí dohody s Německem obsadil Sovětský svaz po 17. září 1939 východní oblasti tehdejšího Polska. Připadla mu tak i západní část Volyně. 22. 6. 1941 vypukla německo-sovětská válka. Fronta se přehnala přes území Volyně, začaly pogromy na Židy. Ukrajínští nacionalisté vyvražďovali Poláky, německá armáda vypálila převážně českou obec Český Malín. Nadějí přineslo teprve jaro 1944, kdy Rudá armáda území Volyně osvobodila. Dobrovolníci z řad volyňských Čechů se hlásili do Svobodovy zahraniční jednotky, doma zůstaly jen ženy, děti a starci. Za primitivních podmínek se obnovovalo školství. V květnu 1945 konečně válka v Evropě skončila. Češi na Volyni netrpělivě sledovali průběh jednání československé vlády se sovětskými orgány o povolení reemigrace volyňských Čechů.

Jaroslav Moravec, Státní okresní archiv  
Litoměřice, se sídlem v Lovosicích  
(Dokončení příště)

## Návraty Volyňáků měly též zvláštnosti.

Patřím k těm skupinám, nebo spíše jedincům, kteří se vraceli do vlasti „nestandardním“ způsobem. Osud je zavál mimo hlavní dění. Nepatřili do stěhování podle repatričních dohod, ani nezůstali v republice jako Svobodovci. Patřil jsem k těm individuálním, jejichž cesta domů do ČSR byla klikatá. Také tento příběh zařazují do vzpomínek o neobvyklých způsobech spaní. V roce 1946 probíhala druhá fáze stěhování Poláků do tzv. získaných zemí, tj. do zemí bývalého Německa. Jako student obchodní akademie ve Lvově jsem měl možnost urychlit návrat do Čech přes Polsko. Mělo to své rizikové pochody, které nebudu popisovat. Po dvou pokusech přejel v transportu do Polska (ten druhý byl úspěšný), jsem přes léto bydlel u strýce ve Wroclavi a chystal se do Čech. Zažil jsem zvláštní přístup k chlapci bez papírů na českém konzulátu v Katovicích. Konzul se zeptal na jméno, kdy chci jet do ČSR,

vydal papír a oznámil, kdy se mám dostavit do sběrného tábora Červeného kříže, odkud bude vypraven vlak do Čech. Odjezd byl za 8 dní.

Repatriční tábor ČK měl ubytované muže a ženy zvlášť ve dřevěných baráčích. Repatrianti byla zvláštní směsice lidí, počínaje demobiliz. vojáky z různých končin, konče sotva dospělými sirotky. Čekací doba se využívala různě. Večerní „oslav“ vedli především dobou protřelí vojáci. Alkohol, cigarety, hlučná zábava byly jejich doménou. Hlídači tábora byli na ně kráci. Událost, související se spaním nastala takto: Do oddělené části mužského lágru vtrhla jednoho pozdního večera skupina žen s vysvětlením, že jejich spánek ruší štěnice. Celá místnost, alespoň s třiceti patrovými lůžky mžiku spala ve dvojicích. Spím i nespím. Vedle sebe mám ženu, nevím, jak vypadá, je tma, mám strach se jí dotýkat. Ráno jsou muži opět sami. Některá kontrola nekontrola vratných snad proběhla.

Cesta přes Bohumín, Ostravu do Prahy měla obzvláštní kouzlo. Někdo vystupoval dříve, někdo později, loučení bylo slavnostní. Moje konečná byla v Praze-Hloubětíně, ve sběrném repatričním táboře. Poslední popisovaná pointa neobvyklého spaní se přihodila hned druhý den (neděle). Honem, rychle, uvenení po cestě, jsme se svou kamarádkou z vlaku vyrazili do centra Prahy. Bez návodu a rad naše cesta skončila na Petříně, kde se nám nejlíbilo. Asi duch Karla Hynka Mácha byl naším průvodcem. Hezký den jsme ukončili v kině Vltava. Pěkné místo v první řadě na balkoně nebylo využito. Dobu promítání jsme z větší části prospali. Pikantní muselo být, kromě pospávání, také to, že jsem kamarádku pošťuchoval, aby nerušila okolí svým chrápáním.

Na závěr krátkých vzpomínek o nezvyklých způsobech spaní přiznávám poctivě, že vedle impulzu z rádia jsem volně vyťukával na stroji mé myšlenky, brzy po smrti mé manželky, postižen „nemocí“ samoty, hledaje východisko z ní. Žili jsme spolu 56 roků. Nejednou, když před smrtí hodně trpěla, říkávala: „Nejlíp se asi vyspím až na Novobydžovském hřbitově.“ Mohl jsem jí nechat zpopelnit?

Ing. Josef Kindl

## Zprávy z regionů

### Region Rakovník

#### Důležité oznámení

Dne 16. května 2009 se koná od 10ti hodin setkání rodáků obce Huleč Česká v restauraci Kino v Kolesovicích. Srdečně zve předseda výboru

Toník Umlauf

### Region Krkonoše

#### Důležité oznámení

Setkání Krkonošského regionu se bude konat 23. 5. 2009 ve 13 hod. ve Sporthotelu No. 106 Hertvíkovice, Mladé Buky. Zve všechny rodáky z okolí.

Jiřina Novotná

### Region Litoměřice

#### Důležitá zpráva

Region Litoměřice pořádá ve dnech 13.-19. června 2009 autobusový zájezd na Volyn. Ubytovaní a polopenze je zajištěna v Hotelu Dubno v Dubně. Počítáme s paprskovitými výlety do Lucka, Č. Malína, Rovna, Počajeva a Mlynova, kde navštívíme místní muzea a památková místa. Je nutné mít platný cestovní a potvrzení o cestovním pojištění. Předběžná cena zájezdu je vypočítána na cca 5 000 Kč. Zájemci mohou zaslat přihlášky na adresu: 412 01 Litoměřice, ul. 5. května, budova vojenské správy, kanceláře ČSBS, nebo zavolat v pracovní dny po 13.00 hodin na tel. Číslo 416 732 129, kde bude podávat informace paní Miluše Dědková. Zájemci dostanou před odjezdem přesný rozpis programu a příslušné informace. Hlaste se co nejdříve, abychom mohli zajistit v hotelu přesný počet míst.

Předseda regionu Litoměřice Josef Kozák

### Region Žatec

#### Pozvánka

Milí rodáci z Novokrajeva, uběhl zase další

rok a proto Vás chci pozvat na naše setkání 9. května v sobotu v 10 hod. u Památníku v Podbořanech a potom na společný oběd zase do Národního domu proti vlakovému nádraží.

Věřím, že budete-li moci, přijďte, prosím. Vždyť každý z nás má těch zdravotních potíží dost, ale pokud je to jen trochu možné, jistě se rádi sejdem, popovídáme si a zavzpomínáme.

Srdečně Vás všechny zdravím a těším se na shledanou!

Kamila Ondrová-Zajícová

### Region Brno

#### Setkání krajanů brněnského regionu

Dne 14. března se sešli krajané v klubu Univerzity obrany v Brně. Svými vlastními silami připravili pestré pohoštění. Setkání mělo velmi rušný a zajímavý průběh. Mimo jiné jsme přivítali profesora PhDr. Jaroslava Vaculíka a gen. Ing. V. v. Miloslava Masopusta. První informoval přítomné o novinkách z vyčázející nové a připravované literatury s volyňskou a příbuznou tematikou. Gen. Ing. M. Masopust zavzpomínal na tvrdé boje, kterými procházeli naši krajané v letech 1944 a 1945 na válčisti při osvobození Československa. Zvláště podtrhl úlohu volyňských Čechů, kteří tvořili více než 75 % bojové síly naší zahraniční armády. V dalším se rozvinula zajímavá diskuse o problémech vzdělávání mládeže na Volyni. Řada účastníků svými osobními vzpomínkami ukázala na způsoby získávání vědomostí ve volyňských českých školách i na cílevědomou práci učitelů při rozšiřování vlasteneckví a vztahu k rodné vlasti. To všechno se později odrazilo právě ve spontánním nástupu volyňských Čechů do Svobodovy armády, bez rozdílu věku ale i pohlaví. Přítomní zavzpomínali na řadu učitelů, kteří působili na českých školách a zůstali trvale v paměti svých žáků. Krajané byli také informováni o postupu Občanského sdružení vlastníků pozemků na Volyni, odebraných sovětskou vládou v roce 1939 a o nových webových stránkách <http://vppvovs.wu.cz> kde jsou uvedeny všechny podrobnosti.

Setkání proběhlo v srdečné, přátelské atmosféře a všichni se těší na příští, které se bude konat 19. září 2009

Ing. Mir. Němec

### Region Praha

#### Masopustní setkání regionu Praha

Tradice oslav Masopustu je známa již od příchodu prvních českých vystěhovalců do prostoru tehdejší volyňské gubernie. Ostatně, kdo z čtenářů našeho Zpravodaje by si nevzpomněl na maskarády?

Po založení pražského regionu Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel se na tento obyčej nezapomnělo. Dnes však nejde jen o oslavy masopustu v pravém slova smyslu, ale také o možnost setkat se s příbuznými, kamarády a bývalými obyvateli volyňských vsí, kteří se na pravidelné měsíční schůzky našeho regionu z časových nebo osobních důvodů nemohou dostavit.

Letošní setkání bylo organizátory naplánováno na pátek 20. února tohoto roku. Program byl zahájen slavnostním přípitkem. Zúčastněné přivítal předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel.

Pan Oldřich Rejchrt společně s dlouholetou předsedkyní regionu Praha paní Irenou Malínskou popřáli krajanům příjemnou a ničím nerušenou zábavu.

Pořadatelé potěšila velká účast. V zasedací síni místnosti Československé obce legionářské nezástalo ani jedno volné místo. Celkem se setkání zúčastnilo 53 osob nejen ze stověžatě Prahy, ale i ze severních Čech a z hanácké metropole Olomouc.

Už tradičně skupina našich žen Marie Tůmová, Vlasta Hrabáková, Antonie Kramná a Marie Kadavá upekly báječné koláčky a další ženy přinesly rovněž výborné cukroví.

Zlatým hřebem pátečního odpoledne bylo losování tomboly. Lístky do tomboly se prodávaly před zahájením masopustu. Prodej vstupenek měl na starosti náš nejstarší člen pan Jaroslav Mec za asistence krajana pana Josefa Špíchalá. Lístek do tomboly stál symbolických 10 Kč. O tombolu byl velký zájem, což dokazuje fakt, že bylo prodáno všech 200 kusů lístků. Přítomní měli možnost vyhrát drobné keramické předměty, kosmetiku, svíčky, cestovní tašku, cukrovinky, obrazy a mnohé další. Nejvíce darů pro tombolu jsme získali od olomouckých hostů.

Když byly všechny ceny rozdány šťastným výhercům, rozloučila se s krajanými přítelkyně volyňských Čechů profesorka Zoe Klusáková, roz. Svobodová, dcera armádního generála a pozdějšího prezidenta Ludvíka Svobody. Paní Zoe se mezi námi moc líbilo, ráda mezi nás chodí a my jsme byli

potěšeni její přítomností. Místní region nesdružuje pouze rodáky z Volyně, nebo jejich sympatizanty, ale i příslušníky mladé generace, potomky, kteří Volyni znají jen z vyprávění svých prarodičů. (Na níže uveřejněném obrázku vidíte dva z nich. Byli bychom rádi, kdyby se jejich řady rozrůstaly a tak pomohly omladit členský průměr seniorů SČVP a zároveň udržet i nadále pokračování tohoto záslužného Sdružení.)

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří si v dnešní uspěchané době našli čas zajít na naše masopustní setkání. Poděkování za přípravu a organizaci si plným právem zaslouží předsedkyně Irena Malínská i ostatní členové regionu, kteří se podíleli na zdárném průběhu oslavy



Za region Praha Roman Štěr

### Region Litoměřice

Dne 13. 3. 2009 se konala v Kolibě u Zahrady Čech v Litoměřicích členská výroční schůze SČVP. Taková akce patří do života organizace regionu neodmyslitelně, neboť předkládá roční přehled činnosti regionu, poskytuje krajanům možnost vyrovnat členské příspěvky a příležitost zase se setkat a společně prožít několik pěkných hodin v atmosféře téměř rodinné.

O tom, že to nejsou jen slova, svědčí bohatá účast členů na této schůzi, velký sál Kolibě byl zcela naplněn. Uvítali jsme mezi sebou i vzácného hosta, krajana brigádního generála Ing. Miloslava Masopusta, který ve svém děkovném projevu prohlásil, že je šťasten být v tak bohaté krajanské přátelské společnosti a mimo jiné dodal, že ve svých veřejných vystoupeních nikdy nevynechá příležitost připomenout, kdo jsou Volyňáci, jaké jsou jejich zásluhy při osvobození vlasti a že v Karpatodolenské operaci bojovaly ve Svobodové armádě dvě třetiny Volyňáků..

V úvodním projevu vedoucího reg. Josefa Kozáka, který jednak plně informoval o ročních aktivitách regionu, jsme vyslechli též velice výstižný pohled do současné mezinárodní ekonomické situace plné neočekávaných a nepřijemných problémů.

Ve zprávě o hospodaření vyzvedla vedoucí revizní komise Jiřina Vítková bezchybnou a pečlivou práci hospodářky Niny Biljenkové a pokladní Aničky Šarayové.

Krajan Doležal z Litoměřic, který píše kroniku Zdobunova, otevřel otázku oslavování a utváření válečných hrdinů, kdy se na některé po léta zapomíná. Hovořil tentokrát o ppor. Jiřim Hroudovi ze Zdobunova, který padl na Bezejmenné výšině, kde přesným zášahem granátu do střílny nepřátelského kulometu tento zneškodnil a naše pěší jednotka výšinu obsadila. Výšina byla pojmenována Hroudova. Tuto událost komentoval z jiného úhlu pohledu tankový automatik Vladislav Opočenský. Již měsíc předtím v roli velitele pěti brigádních průzkumníků na rozkaz velitele škpt. Sedláčka bojoval v řadách pěchoty o dobytí nepřátelských zákopů v této oblasti a pomoci také ukořistěné bedny ručních granátů zákop se dvěma průzkumníky dobyl, za což byl škpt. Sedláčkem velice pochválen a navržen na vyznamenání. Toto však nikdy nedostal.

Náš volyňský přítel, ředitel Státního okresního archivu v Litoměřicích PaedDr. Jaroslav Moravec v souvislosti s nadcházejícím dnem učitelů 28 března zvolil tuto příležitost za hlavní téma svého vystoupení. Sám, jako učitel v původním zaměstnání, zná velice dobře problematiku učitelů a mohl tak co nejpřesněji hodnotit to velké úsilí Čechů na Volyni, aby stejně jako zemědělci zúrodňovali omrou půdu, učitele a i jiní kulturní pracovníci usilovali o duchovní vzdělávání svých krajanů. Ví z volyňské literatury, kronik a archivovaných životopisů, jak mimo jiné nepřiznivé



podmínky vyučovat český jazyk v cizí zemi byla pro začínající učitele neznalost spisovného českého jazyka, který se ve školách neučili. Namátkově z archivu vybral a přečetl řadu jmen učitelů, která učili tam na Volyni a pak i tady. Například paní Anna Bajerová z Buršovky, pan Josef Dvořák z Hlinska, učitel náboženství pan Opočenský z Boratína, paní Karpíková ze Zdobunova, paní Evženie Novotná - Ružbatská z Berestečka, paní Staňková z Lucka, vyučující náboženství pan Bureš, no a známá učitelská rodina Vlků z Boratína. Doktor Moravec přečetl také velmi zajímavý životopis manželky pana Dvořáka. Bylo zajímavé, kolik připomínek o učitelích vzešlo ještě i z tohoto pléna. Tento příspěvek mohl posloužit k inspiraci pokračovat psát o osudech významných osobností Čechů na Volyni.

Velice zajímavý a podnětný příspěvek přednesla profesorka na střední škole v Litoměřicích, paní Mgr. Věra Vichová. Nezávisle na svém vztahu k náboženství vyprávěla, jak krásně byla zrestaurována pravoslavná církev v Litoměřicích se všemi vzácnými ikonami a novými ikonostasy, jak bohoslužby jsou tam celebrány vysoce vzdělaným knězem způsobem pochopitelným všem vrstvám návštěvníků, prostým přemíry mystifikací. Paní Mgr. Vichová zvala upřímně krajanů k návštěvě tohoto duchovního stánku s hlubokým přesvědčením, že přináší uspokojení a radost z poznání pravých hodnot života.

Schůze pokračovala schválením programu akcí na příští rok a schválením usnesení. Následoval chutný oběd a volná rozprava. Závěrem, jak je samozřejmé, vedoucí regionu Josef Kozák poděkoval všem zúčastněným, hlavně pak spoluorganizátorkám a funkcionářkám u prezentačního stolu a moc poděkoval dobrovolným dárcům za peněžité dary, které vynesly 3900 Kč.

V názavnosti na tuto zprávu uveřejňujeme vzpomínku na jednoho hrdinu z učitelské rodiny Vlků v podobě veršů volyňského básníka Jana Pospíšila ...

## Na cestě do vlasti

(In memoriam Jaroslavu Vlčkovi)

Jen malý prostý kříž a níž destička, nápis kratičký ...  
A kdosi natrhal a dal ti na rov polní kytičky ...

Jen malý, prostý kříž, Ty sníš pod ním svůj dávný  
krásný sen,  
že za horami kdes je dnes tvůj národ zase svoboden ...

Ticho uprostřed hor, jen kol šumí svou píseň tesklivou  
ve větru temný bor jak sbor nad reka prostou  
mohyloou ...

Ticho uprostřed skal. Jdu dál, cesta je těžká, daleká  
jak k matce Tvě mám jít a říci at' na syna už nečeká ...

Den zvolna hasne již. Ty spíš, ač život měl jsi tolik rád.  
Za vše, co osud vzal, Ti dal na hrob Tvůj starý kamarád  
jen malý, prostý kříž ...

A ještě jedno básnické povídání ...

## Můj život ve Zdobunově

Zdobunove, Zdobunove, město mého dětství,  
Vzpomínám na doby zlé i hezké, vidím různá  
dějství.

Jako děti jsme si hráli, v partě Ukrajince, Polák,  
Čech,  
Rozuměli jsme si dobře. Zdobunov byl domov  
všech.

V létě chodili jsme bosí, koupali se v rybnících,  
V zimě válenky jsem nosil a ušanku na uších ...  
Jako v mlze vidím příchod Rusů, byl rok devět  
a třicetý.

Měli to velmi těžké Poláci i každý kdo byl  
bohatý.  
Sousedé naše, důstojníky polské, odvezly ruské  
gaziky.

Zabili je v Katyni, ale to jsme se dozvěděli  
až přešly mnohé mrazíky ...

Rodiny jejich vzápětí vyvezli do Kazachstánu.  
Tam nejedno malé dítě ztratilo svoji mámu ...  
Již v roce jeden a čtyřicet se zase panství mění.  
Přišli k nám Němci z daleka. Ukrajinci to cení.  
Láska Němců s Ukrajinci netrvala čas dlouhý.  
Ukrajinci se vzpomatovali, přestali dělat slouhy.  
V roce dva a čtyřicátém musíš jít dítě do školy.  
V české jsou Německá kasárna, v Ukrajinské  
piš úkoly.

Rok čtyři a čtyřicátý, ten vám byl pro nás

radostný.

Němci z Volyně prchali, byl to čas velmi

prešťastný.

Všichni muži bojeschopní, také mnohé ženy

rády,

chopili se zbraní různých a vstoupili do armády.

Do armády Československé pod vedením

Svobody,

šli bojovat za republiku, za mir mezi národy.

Po boku Rudé armády zlé Němce porazili

a tak došli až do Prahy k vytoženému cíli ..

Zatím my ve Zdobunově i v mnoha dalších

sidlech

Doufali jsme a čekali, kdy budem v Čechách

bydlet

Únor v roce čtyřicet sedm byl pro nás všechny

krásný,

odjeli jsme do Československa a byli jsme moc

šťastní .

Na Zdobunov vzpomínám, tam prožil jsem

dětství chvíle

ale jsem rád, že v Čechách jsem, mne přijali zde

mile.

Děkuji Ti, maminko, že do Čech jsi mně vzala,

tím jsi můj život zlepšila a radost z něj mi dala!

Miroslav Krušina

## NAŠI JUBILANTI ...

### II. čtvrtletí 2009

#### Region Žatec

**Duben:** 60 let Anna Lišková, Plzeň. 70 let Marie Benková, Podbořany. 75 let Jiřina Stýblová, Horní Jiřetín. 80 let Marie Procházková, Liběšovice. 85 let Marie Němcová, Lhota.

**Květen:** 70 let Olga Řeháková, Velká Čermoc. 75 let Božena Tamchinová, Postoloprty. 75 let Alžběta Panýrková, Jílové u Děčína. 75 let Ludmila Kalašová, Opočno. 75 let Mgr. Jiří Holubička, Vroutek. 85 let Mikuláš Rígl, Stránky. 92 let Konstantin Mokřý, Strojetic.

**Červen:** 75 let Augustin Jirásek, Podbořany. 80 let Libuše Sivulská, Kryry. 85 let Josef Kovář, Třemešná. 85 let Antonie Kleinová, Žatec. 90 let Tamara Lenzová, Vroutek. 92 let, Anna Stázková, Žatec.

Všem těmto našim členům mnoho zdravíčka, štěstí a spokojenost do příštích let přeje za region

Kamila Ondrová

#### Region Moravský Krumlov

**Květen:** Jaroslav Sítar ze Senkevičovy, nyní Branišovice, 82 let

**Červen:** Emilie Smolíková roz. Holcová, Skliň, nyní Olbramovice, 81 let

Oběma jubilantům dobré zdraví, štěstí a životní pohodu do dalších let přeje za region

Mgr. Stanislava Kounková

#### Region Vyškov

81 let Bačovský Josef nar. Martinovka, nyní Hlubočiny a 60 let Krejčířová Květa nar. Dražovice.

Jubilantům pevné zdraví, štěstí a životní pohodu přeje za region

A. Vendolský

#### Region Litoměřice

**Duben:** 65 let Miloslav Bohatec z Boratína, bytem Litoměřice. 80 let Jiří Pancíř z Rohožna, bytem Lovosice. 81 let Libuše Hývlová z Mirohoště, bytem Litoměřice. 84 let Josef Chaloupka z Horní Sloupnice, bytem Ústí n. L.

84 let Jaroslav Peterka z Koryty, bytem Roudnice n. L.

**Květen:** 75 let Zdeněk Doležal ze Zdobunova, bytem Litoměřice. 80 let Nina Bilijenkova z Mirohoště, bytem Hoštka-Kochovice. 80 let Olga Vašíčková z Mirohoště, bytem Liběšice.

80 let Josef Sazeček z Mirohoště, bytem Chotíněves. 81 let Anna Kudíbalová z Malého Špakova, bytem Třebívlice. 82 let Jiřina Kolocová z Českého Újezdce, bytem

Litoměřice. 82 let Antonie Masopustová ze Zdobunova, bytem Litoměřice. 82 let Marie Sekyrová z Lipin, bytem Žitnice. 83 let Emilie Nováková ze Zavidova, bytem Krešice.

**Červen:** 75 let Jiří Buchtin z Rovna, bytem Ústí n. L. 83 let Vlasta Pajerová z Mirohoště, bytem Blíževedly. 83 let Věra Šebestová z Boratína, bytem Polepy. 84 let Anna Bajerová z Buršovky, bytem Ústě. 85 let Antonie Kohlíková z Mirohoště, bytem Litoměřice.

Všem jubilantům přeje štěstí a hlavně zdraví

- za region Zelenková

#### Region Olomouc

**Duben:** 83 let Haltuchová Marie, Dlouhé Pole, nyní Sušany, 70 let Rejsková Miluše, Klatovy, nyní Přerov

**Květen:** 80 let Bouzková Emilie, Moldava, nyní Grygov, 81 let Pospíšilová Marie, Podcurkov, nyní Olomouc, 65 let Procházková Emilie, Moldava, nyní Hněvotín.

**Červen:** 55 let Nováková Marie, Přerov, nyní Olomouc

Hodně štěstí a zdraví do dalších let života přeje za region

Polák Vladimír

#### Region Karlovy Vary

**Duben:** 65 let Ing. Černá Diana z Polonného, nyní Chodov, 75 let Vacková Heda z Verby, nyní K. Vary, 83 let Pišel Fedor z M. Zubovštiny, nyní Loket, 84 let Oulovská Josefa z Dubna, nyní Karlovy Vary

**Květen:** 81 let Tušakovská Vlasta z Dědovy Hory, nyní K. Vary, 82 let Zábrodský Vojtěch z Čudnova, nyní K. Vary, 84 let Čechurová Anna z Malinovy, nyní Teplička.

Všem jubilantům zdraví a spokojenost přeje za region

Helena Horáková

#### Region Broumov

**Únor:** (dodatek) 70 let Růžena Nezkusilová

**Duben:** 90 let Anna Lišková

**Červen:** 70 let Olga Krulíková, 80 let Marie Řepková.

Hodně zdraví a božího požehnání všem do dalších let přeje za region

Pokorný

#### Region Tachov

**Leden:** (dodatek) 75 let Evženie Kadlecová

**Duben:** 82 let Janča Otto, 75 let Končický Vlad.

**Květen:** 82 let Koutný Vlad., 82 let Glozová Anna, 81 let Křížová Libuše, 83 let Suchá Božena

Všem mnoho zdraví, životní pohody a ještě mnoho let v kruhu svých blízkých přeje za region

Michlová Alžběta

#### Rokytnice v Orlických horách

V březnu a dubnu oslavili svá jubilea Josef

Homoláč 50 let a jeho syn Josef Homoláč 25 let.

Jen skromný úkol klade si za cíl těchto pár řádků co nese papír,

potěšit ze srdce člověka blízkého a popřát mu prožití mnohého krásného

vše nejlepší a hodně zdraví přeje celá rodina

Všem jubilantům blahopřeje i redakce Zpravodaje

## NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

#### Region Teplice

V březnu 2009 nás náhle a nečekaně ve svých nedožitých 82 letech navždy opustil pan Alexandr Kykal z Biliny, rodák ze Zdobunova.

Upřímnou soustrast projevuje za výbor regionu Teplice

V. Holmanová

#### Region Vyškov

Dne 20. února zemřel člen našeho regionu Miroslav Kopecký ve věku nedožitých 74 let, narozen v obci Dombrovka na Volyni.

Členové regionu projevují pozůstalým svou upřímnou soustrast.

#### Region K. Vary

V únoru t. r. zemřela ve věku 76 let naše krajanka Ludmila Pelcmanová z Vilémovky, bytem K. Vary. Za region upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje

Helena Horáková

**Region Broumov**

Oznamujeme smutnou zprávu. Ve věku 81 let zemřela pi Marie Hofmanová. Byla dlouholetou členkou našeho regionu. Rodačka z Kupičova, nyní bydlela v Kocbeře u Dvora Králového.

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region *Pokorný*

**Podbořany**

Sděluji tímto, že dne 8. 4. 2009 zemřel náhle ve věku 81 let člen Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel p. Josef Lněniček, otec mé manželky Jiřiny Dlouhé, roz. Lněničkové. Zesnulý pocházel ze Sofievky na Volyni a nyní bydlel v obci Vroutek. Tam ještě bydlí jeho manželka Leonida Lněničková, která dovrší 80 let věku v červenci 2009.

Dlouhý Petr (zeť), Husova 771,

441 01 Podbořany Kontaktní Tel. 606 760 453

Všem pozůstalým projevuje svou účast i redakce Zpravodaje

## Príspevky na tiskový fond březen 2009

**Region Litoměřice:** Mikuláš Prošek, Liběšice, 200 Kč. Pavla Melničáková, Dobkovic, 200 Kč, Marie Janouchová, Děčín, 100 Kč, Evženie Ružbatská, Litoměřice, 100 Kč, Oldřich Procházka, Lovosice, 200 Kč, Marie Toušková, Litoměřice, 100 Kč, Božena Vacatová, Lovosice, 100 Kč.

**Region Žatec:** Anička Rezková, Staňkovic, 200 Kč, Olinka Berková, 200 Kč, Emilie Kroupová, Žatec, 200 Kč. **Oprava s omluvou** v čísle 3 chybně uvedeno jméno dárnkyň Marie Porazíkové - správně Marie Prasková.

**Region Karlovy Vary:** Ludmila Tichá, Sokolov, 500 Kč.

**Region Šumperk:** Alice Bílková, Nový Malín, 300 Kč, Antonie Kechrtová, Nový Malín, 300 Kč, Rostislav Novotný, Velké Losiny, 200 Kč, Marie Dvořáková, Maršikov, 200 Kč, Jiřina Žáková, Velké Losiny, 100 Kč, Evženie Pavlíčková, Velké Losiny, 100 Kč, Josef Šavel, Víkřovice, 100 Kč, Ing. Pavel Holec, Petrov, 200 Kč, Vlasta Tomášková, Záhřeb, 50 Kč, Jaroslav Bílek, Víkřovice, 100 Kč, Václav Jon, Víkřovice, 100 Kč.

**Region Frýdlant:** Drahomíra Kohoutová, 50 Kč, Josef Štorek, 300 Kč, Marier Záhřebová, 100 Kč.

**Region Tachov:** Bronislava Kucharčuková, Tachov, 150 Kč, Emilie Kocová, Protivín, 150 Kč, Jiřina Pulerová, Tachov, 300 Kč.

**Region Praha:**

MUDr. Mazánek, Praha, 500 Kč, Rostislav Kubišta, Mladá Boleslav, 1000 Kč, Rostislav Kaufman, Náchod, 100 Kč, Jan Toušek, Uhlířské Janovice, 50 Kč, Věra Kunášková, Vysoké Třebušice, 500 Kč, Antonie Držmišková, Choceň, 300 Kč.

**Region Broumov:** Jiří Pokorný, 150 Kč, Alex Stejskal, 50 Kč, Vladimír Ledvina, 50 Kč, Vladimír Ledvina, 100 Kč, Libuše Kubínová, 50 Kč, Boris Vlačič, 50 Kč, Josef Ledvina, 300 Kč, Marie Tomášková, 100 Kč, Marie Jaklová, 100 Kč, Vilma Magáňová, 200 Kč, Anna Lišková, 500 Kč, Martie Řepková, 200 Kč, Nina Makešová, 300 Kč.

**Region Moravskoslezský:** Ludmila Muchová, Bruntál, 100 Kč, Stanislav Kabát, Příbor, 450 Kč, Antonína Přibyláková, Nový Jičín, 300 Kč, Josef Dvořák, Nový Jičín, 200 Kč, Drahomíra Chlebková, Ostrava, 100 Kč, Marie Parchmanová, Karviná, 100 Kč, Marie Seitlová, Nový Jičín, 100 Kč, Miroslava Volková, Nový Jičín, 100 Kč, Drahomíra Zajíčková, Havířov, 100 Kč, Břetislav Ludvík, Stará Ves, 300 Kč, Růžena Bláhová, Sosnová, 100 Kč, Rostislav Mezenský, Horní Benešov, 100 Kč, Jaroslav Loukota, Horní Benešov, 100 Kč, Jana Pečínková, Horní Benešov, 100 Kč, Irena Seidlerová, Horní Benešov, 100 Kč.

**Region Chomutov:** Evženie Dandová, Mikulášovice, 60 Kč

**Region Nymburk:** Naděžda Smetanová, Sukorady, 100 Kč

**Region Mariánské Lázně:** Josef Hauzar, Mariánské Lázně, 500 Kč

**Region Brno:** Kysela 100 Kč, Bezděková 50 Kč, MUDr. Nazarčuk 330 Kč, Furchovi 200 Kč, Jajtnerová 200 Kč, Loskotová, 100 Kč, Boček 150 Kč, Šimonek, 200 Kč, Hurt 200 Kč, Kvapil 100 Kč, Kučera 300 Kč, Němcovi 500 Kč.

Tyto příspěvky byly vybrány na podzimním a jarním setkání krajanů regionu Brno.

Opět na účet SČVP došly dvě částky příspěvků po 400 Kč, u kterých nelze určit jména přispívatelů. Pokud tito krajané oznámí ekonomce M. Nečasové jména, budou uveřejněna v příštím čísle Zpravodaje.

V souvislosti s těmito případy upozorňujeme, že **adresa Sdružení je: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP), Hotel Legie-ČsOL Sokolská 33, 120 00 Praha 2**

**Príspevky na region Brno**

Chudobová 50 Kč, Kučerovi 400 Kč, Bryksovi 200 Kč, Šimonek 200 Kč, Bezděková 200 Kč, Kořínková 100 Kč, Krajzlová 100 Kč, Jajtnerová 100 Kč, Loskotová 100 Kč, Keprtová 200 Kč a Kubínová 150 Kč.

*Za příspěvky děkuje M. Rejchrt*

**Príspevky na region Praha**

V roce 2008: Rejchrt Oldřich 500 Kč, a JMŠ 350 Kč.

V roce 2009: Ing. Kopecký Miroslav 100 Kč, Rejchrt Oldřich 350 Kč a Toušek Jan 50 Kč

*Za region děkuje Irena Malínská*

## Usnesení

Celostátního výboru ze dne 18. 3. 2009, konaného v hotelu LEGIE ČsOL v Praze

**CELOSTÁTNÍ VÝBOR****1. Bere na vědomí:**

zprávu kontrolní a revizní komise za rok 2008, přednesenou místopředsedou KRK Josefem Holcem.

**2. Schvaluje:**

2.1. Zprávu předsedy Oldřicha Rejchrt a o činnosti Sdružení v roce 2008, kterou přednesl místopředseda Josef Kozák; zprávu o hospodaření v roce 2008 a rozpočet Sdružení pro rok 2009, přednesené ekonomkou Marií Nečasovou\*).

2.2. Zvýšení členského příspěvku na 200.- Kč ročně, počínaje již rokem 2009\*).

2.3. Udělení titulu „Čestný člen“ a předání jmenovacích listin (Jaroslavu Chudobovi, Josefu Kučerovi, Ireně Malínské, Jaroslavu Mecovi, Vladimíru Samcovi a Jaroslavu Vaculíkovi).

2.4. Kooptaci do celostátního výboru Remigiuse Hakena místo zesnulého předsedy regionu Šumperk a člena CV Borise Gola. Kooptace bude platná za předpokladu, že jmenovaný bude zvolen do funkce předsedy tohoto regionu.

**\*) Rozpočet pro rok 2009 je ve výši 490 000.- Kč a předpokládá se vyrovnaný.**

**3. Ukládá****a) výborům všech regionů**

- pokračovat v plnění usnesení sněmu z roku 2007 bod 4.1. provedením a vyhodnocením anketního průzkumu výhledového programového zaměření svých regionů a výsledek sdělit předsednictvu CV do konce září 2009;

- zajistit výběr členských příspěvků za rok 2009 ve schválené výši 200.- Kč ročně;

- provést kontrolu zaplacení členských příspěvků a výsledek sdělit ekonomce do konce dubna 2009;

- provést dle metodických pokynů KRK kontrolu hospodaření s příspěvkovými známkami a výsledek sdělit ekonomce do konce května 2009.

**a) předsednictvu CV**

- na svém nejbližším zasedání vyhodnotit podněty přednesené na zasedání CV;

- pokračovat v plnění svého usnesení ze dne 21. 1. 2009 v části týkající se návštěv jednotlivých členů na jednáních regionů a dokončit do zasedání PCV 18. 11. 2009.

**4. Doporučuje PCV a předsedům regionů do roku 2010 zavést časovou provázanost konání valných hromad v regionech (do 15. března) se zasedáními CV (v březnu schválení hospodaření za předchozí rok a plán na rok běžný).**

**5. Žádá předsedu kontrolní a revizní komise o zpracování metodického pokynu ke kontrole hospodaření s příspěvkovými známkami\*\* a jeho rozeslání předsedům regionů prostřednictvím jednatele SČVP.**

**\*\* Pokyn byl rozeslán spolu s usnesením**

Usnesení schváleno všemi hlasy přítomných členů CV, kromě bodu 2.2. kde jeden člen se hlasování zdržel.

**Návrhová komise:** Vlasta Holmanová, Vladimír Ledvina a Miloš Šimek.

**Sčítací komise:** Miluše Dědková, Josef Řepík a Věra Suchopárová.

**Za správnost:** Jiří Hofman, jednatel SČVP.

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil.: 728 351 726.** Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! **Krajané! Neposlejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení.** Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 24. 4. 2009